

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม
ของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร

The factors that affected to understanding about Income Tax and
Value Add Tax of the restaurant in Bangkok Area.

นาย ณัฐดนัย ชมดาว

สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Natdanai Chomdao

Master of Business Administration in Finance and Banking, Ramkhamhaeng
University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาลักษณะปัจจัยประชากรศาสตร์ของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะของกิจการ ทุนจดทะเบียนของผู้ประกอบการ ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และวิธีการจัดทำบัญชี 2) เพื่อศึกษาระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร ของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร โดยเป็นการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยวิธีเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างเป็นประชากรในกรุงเทพมหานคร จำนวน 377 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-Test และ F-Test

ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ประกอบการร้านอาหารในกรุงเทพมหานครมีความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลในระดับปานกลาง มีความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มในระดับมากที่สุด และมีปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากรในระดับปานกลาง

ลักษณะของกิจการ ทุนจดทะเบียน และวิธีการจัดทำบัญชี ที่ต่างกัน มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่แตกต่างกัน

ระยะเวลาที่ผู้ประกอบการที่ต่างกัน มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่แตกต่างกัน

ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม กับระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร

ข้อเสนอแนะกรมสรรพากรควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่มแก่ผู้ประกอบการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร ให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายตามลักษณะประชากรศาสตร์

คำสำคัญ : ภาษีเงินได้นิติบุคคล, ภาษีมูลค่าเพิ่ม

Abstract

The purpose of this research were 1) To investigate demography characteristics of the restaurant in Bangkok Area following are Type of business, Company registered capital, Business duration and Accountancy 2) To investigate the level of understanding about income tax and value add tax of the restaurant in Bangkok Area. 3) To investigate the level of problem prepare, correct and summit Tax invoice to Revenue Department. The research instruments were questionnaires and data analyzed by using software packages for social science research. The group of sample was selecting from the restaurant in Bangkok Area who has the type of

company is company limited of 377 people by a survey research. The statistics used for data analysis were percentage, mean, t-Test and F-Test.

The result show that

The sample group had a moderate level of knowledge and understanding of income tax had a maximum level of knowledge and understanding of value add tax and had a problem of prepare, correct and submit Tax invoice to Revenue Department in moderate level.

The difference of Type of business, Company registered capital and Accountancy are the factors that influence the level of understanding Income Tax and value add tax understanding.

The difference of Business duration is not the factors that influence the level of Income Tax and value add tax understanding

The level of understanding about income tax, The level of understanding about value add tax are relating in opposite way to level of problem prepare, correct and submit Tax invoice to Revenue Department.

Recommendation to Revenue Department should educate about income tax and value add tax of the restaurant in Bangkok Area direct to group of target follow by demography characteristics.

Keyword : Income Tax, Value Add Tax

บทนำ

ในการดำเนินธุรกิจความรู้และความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับภาษี นับเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้เริ่มต้นทำธุรกิจ โดยผู้ประกอบการจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจข้อมูลพื้นฐานของธุรกิจ และลักษณะการเสียภาษีของธุรกิจแต่ละประเภท เพื่อนำความรู้และความเข้าใจไปใช้ในการวางแผนดำเนินธุรกิจ โดยโครงสร้างของภาษีนั้นมีอยู่ 2 ประเภท ได้แก่ ภาษีทางตรง และภาษีทางอ้อม ซึ่งภาษีทางตรง คือ ภาษีที่ภาระตกกับบุคคลที่กฎหมายประสงค์ให้รับภาระ เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีทางอ้อม คือ ภาษีที่เรียกเก็บจากผู้บริโภคหรือเป็นภาษีที่เป็นการผลักภาระให้กับผู้ซื้อหรือผู้บริโภคเป็นผู้รับชำระภาษีแทนผู้ขาย ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ อากรแสตมป์ โดยภาษีที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบกิจการร้านอาหารนั้น ได้แก่ ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีที่มีผลการจัดเก็บมากที่สุดในทุกประเภทภาษีโดยในปีงบประมาณ 2563 มีผลการจัดเก็บเท่ากับ 754,071 ล้านบาท (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, กระทรวงการคลัง. 2564)

ธุรกิจร้านอาหารเป็นหนึ่งในธุรกิจบริการที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย มีมูลค่าหมุนเวียนไม่ต่ำกว่า 4 แสนล้านบาท ซึ่งศูนย์วิจัยกสิกรไทยคาดว่าธุรกิจร้านอาหารในปี 2564 จะมีมูลค่ารวมอยู่ที่ 4.10 ถึง 4.15 แสนล้านบาท ขยายตัวเล็กน้อยประมาณร้อยละ 1.4 ถึง 2.6 และจากฐานข้อมูลของเว็บไซต์ของ Wongnai ซึ่งเป็นเว็บไซต์ยอดนิยมในการค้นหาข้อมูลร้านอาหารและเครื่องดื่ม พบว่าจังหวัดที่มีร้านอาหารมากที่สุดคือ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ และชลบุรี ตามลำดับ ส่งผลให้ธุรกิจร้านอาหารมีการแข่งขันที่สูงประกอบกับต้นทุนธุรกิจที่ปรับตัวสูงขึ้นผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องปรับตัวโดยต้องระมัดระวังในการลงทุนและดำเนินธุรกิจ (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2563)

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการร้านอาหาร ในกรุงเทพมหานคร รวมไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการร้านอาหารในจังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน และตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อศึกษาลักษณะปัจจัยประชากรศาสตร์ของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ลักษณะของกิจการ ทุนจดทะเบียนของผู้ประกอบการ ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และวิธีการจัดทำบัญชี

2) เพื่อศึกษาระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร

3) เพื่อศึกษาระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร ของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร

สมมุติฐานการวิจัย

สมมุติฐานที่ 1 ลักษณะของกิจการของผู้ประกอบการแตกต่างกัน ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 2 ทุนจดทะเบียนของผู้ประกอบการแตกต่างกัน ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 3 ระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการแตกต่างกัน ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 4 วิธีการจัดทำบัญชีของผู้ประกอบการแตกต่างกัน ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 5 ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์ กับระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร ของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร

สมมุติฐานที่ 6 ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่มีความสัมพันธ์ กับระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร ของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ของผู้ประกอบการกิจการร้านอาหาร ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัยไว้ ดังนี้

1) ขอบเขตด้านผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการนิติบุคคลที่ประกอบกิจการร้านอาหาร ประเภท บริษัทจำกัด ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 6,614 ราย โดยมีการแจกแบบสอบถามให้กับผู้ประกอบการร้านอาหาร จำนวน 400 ราย (ข้อมูล กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, 19 มี.ค. 2564)

2) ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ของผู้ประกอบการกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ภัตตาคาร หรือ ร้านอาหาร เป็นร้านที่คอยบริการอาหารตามความต้องการของลูกค้า หมายถึง อาคารที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม

ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้คำจำกัดความไว้ว่า สถานที่จำหน่ายเพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

สำนักงานโครงการสุขภาพภิบาลอาหาร กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ได้ให้ความหมายของร้านอาหารประเภทต่าง ๆ โดยจำแนกเป็น 5 ประเภท คือ

1) ห้องอาหารในโรงแรมหมายถึงร้านอาหารที่ตั้งอยู่ภายในโรงแรม ดังนั้น รายการอาหารไทยที่มีบริการในโรงแรมจำเป็นต้องมีความประณีตและมีความใส่ใจในการหาวัตถุดิบ และการปรุงอย่างเหมาะสมแก่ระดับของโรงแรม เช่น ห้องอาหารไทยในโรงแรมห้าดาวต่าง ๆ

2) ภัตตาคาร หมายถึง ร้านอาหารที่มีขนาดใหญ่ 2 คูหาขึ้นไป ที่รับประทานอยู่ภายในอาคารพนักงานแต่งกายในเครื่องแบบของภัตตาคารนั้น ๆ

3) สวนอาหาร หมายถึง ร้านอาหารที่มีขนาดใหญ่ที่รับประทานอาหารส่วนใหญ่อยู่นอกอาคารบรรยากาศเป็นแบบธรรมชาติพนักงานแต่งกายมีเครื่องแบบ

4) ร้านอาหารทั่วไป หมายถึง ร้านอาหารขนาดเล็ก 1-2 คูหา ที่รับประทานอาหารอยู่ภายในอาคารส่วนใหญ่เป็นอาหารประจำท้องถิ่น หรือเป็นอาหารเฉพาะพื้นที่นั้น ๆ เช่น ข้าวแกง ก๋วยเตี๋ยว ข้าวมันไก่ ข้าวหมูแดง ส้มตำ ฯลฯ

5) ร้านเครื่องดื่ม ขนมหวาน หรือไอศกรีม หมายถึงร้านที่จำหน่ายเฉพาะ เครื่องดื่ม ขนมหวาน หรือไอศกรีม เท่านั้น เช่น After you และ Starbucks

กระทรวงพาณิชย์ แบ่งประเภทร้านอาหารออกเป็น 4 แบบ โดยจำแนกตามการออกแบบ ตกแต่งเป็นหลัก ได้แก่

1) ร้านอาหารระดับหรู (fine dining)

เป็นร้านที่มีการออกแบบตกแต่งอย่างประณีต สวยงาม ใช้วัสดุและอุปกรณ์ราคาแพงจัดอาหารอย่างหรู มีการบริการระดับ 5 ดาว

2) ร้านอาหารระดับกลาง (casual dining)

เป็นร้านที่มีการออกแบบตกแต่งแบบพอเหมาะสมควร เน้นบรรยากาศแบบสบาย ๆ เป็นกันเอง ราคาอาหารระดับปานกลาง พนักงานบริการแบบเป็นกันเอง ไม่มีพิธีรีตอง

3) ร้านอาหารทั่วไป (fast dining)

เป็นร้านที่มีการออกแบบตกแต่งแบบเรียบง่าย สะดวก รวดเร็ว มีความทันสมัย เน้นบริการอาหารจานด่วน มีรายการอาหารจุกัดและสามารถหมุนเวียนลูกค้าได้ในปริมาณมาก

4) ร้านริมบาทวิถี (kiosk)

เป็นร้านที่มีการออกแบบตกแต่งแบบง่าย ๆ เน้นอาหารจานเดียว สามารถปรุงได้ง่ายและรวดเร็ว โดยเป็นธุรกิจขนาดย่อมที่มีเจ้าของร้านเป็นพ่อครัวเอง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้ให้ความหมายของคำว่า ภาษีอากร ดังนี้

“ภาษี” หมายความว่า เงินที่มีกฎหมายกำหนดให้รัฐหรือท้องถิ่นเรียกเก็บจากบุคคลในเหตุต่าง ๆ จากการมีรายได้การมีทรัพย์สิน การประกอบกิจการ การบริโภค เพื่อใช้จ่ายในการบริหารประเทศหรือท้องถิ่น เช่น ภาษีเงินได้ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีมูลค่าเพิ่ม

“อากร” หมายความว่าค่าธรรมเนียมอย่างหนึ่งที่รัฐบาลเรียกเก็บ เช่น อากรรังนก อากร
มหรสพ

รังสรรค์ ณะพรพันธ์ (2516) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า “ภาษีอากรคือ สิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากราษฎร
โดยมิได้มีสิ่งตอบแทนแก่ผู้เสียภาษีอากรโดยตรง จะเห็นได้ว่าภาษีอากรจะต้องมีลักษณะเป็นการ
บังคับเก็บมิใช่เกิดจากความสมัครใจอาทิเช่น เงินบริจาคเพื่อการกุศลและรัฐไม่จำเป็นต้องมีสิ่งตอบ
แทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษี” ดังนั้นการจะสรุปว่า ภาษีอากรจะต้องมีลักษณะเป็นการบังคับเก็บมิได้
เป็นโดยสมัครใจ จึงเป็นบทสรุปที่อาจจะทำให้เข้าใจผิดได้ง่าย เพราะภาษีบางประเภทก็มิได้มี
ลักษณะเป็นการบังคับ เก็บ เช่น ภาษีสินค้ายุโรปที่ประชาชนอาจไม่ต้องเสียภาษีประเภท
นี้ด้วยการไม่บริโภคสินค้าที่มีการจัดเก็บภาษีอากรประเภทนี้

มานิต นิธิประทีป (2547) คำว่า “ภาษีอากร” มีความหมายอย่างกว้างและมีเนื้อหาสาระ
ครอบคลุมทั้งในด้านเศรษฐกิจกฎหมายและการบริหารธุรกิจอย่างไรก็ดียังไม่มีข้อยุติเกี่ยวกับคำ
นิยาม ซึ่งมีตัวอย่างของคำนิยาม ภาษีอากร ดังนี้

ภาษีอากร หมายถึง สิ่งที่รัฐบาลใช้วิธีบังคับเก็บจากประชาชน โดยไม่มีสิ่งตอบแทนแก่ผู้
เสียภาษีโดยตรง

ภาษีอากร หมายถึง รายได้หรือทรัพยากรที่ได้มีการเคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่
ภาครัฐบาลและไม่ก่อให้เกิดภาระในการชำระคืนของรัฐบาล

ภาษีอากร หมายถึง เงินที่รัฐบาลได้เรียกเก็บจากประชาชนเพื่อใช้สำหรับนำไปบริหาร
ประเทศได้แก่ ภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ เป็นต้น

ภาษีอากร หมายถึง สิ่งที่รัฐบาลเรียกเก็บจากสินค้า บริการ รายได้รวมถึงกิจกรรมทาง
เศรษฐกิจคือค่าธรรมเนียม หากภาระภาษีเกิดขึ้นโดยตรงกับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลจะ
เรียกว่า ภาษีทางตรงแต่หากภาระภาษีอยู่ที่ราคาสินค้าการใช้บริการจะเรียกว่า ภาษีทางอ้อม

ภาษีอากร หมายถึง เงินที่เรียกเก็บจากบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชน
และกฎหมายมหาชน โดยอาศัยหลักความสามารถในอันที่จะรับภาระสาธารณะ ซึ่งมีลักษณะเป็น
การใช้อำนาจบังคับจัดเก็บเป็นรายได้ที่มีลักษณะเป็นการจัดเก็บอย่างถาวรและไม่เป็นผลตอบแทน
โดยตรงต่อผู้เสียภาษีเนื่องจากรายได้ดังกล่าวเป็นรายได้ที่มีไว้เพื่อครอบคลุมภาระสาธารณะของรัฐ
และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือการแทรกแซงอำนาจรัฐ

การออกแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบกิจการร้านอาหาร ในกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) แบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรใด ๆ เป็นการรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง คือเป็นการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียวโดยใช้วิธีวิจัยสำรวจ (Survey Research) มีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัย

กลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการนิติบุคคลที่ประกอบกิจการร้านอาหารประเภท บริษัทจำกัด ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 6,614 ราย (ข้อมูล กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, 19 มี.ค. 2564) ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ยกระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (Yamane, 1973) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

กำหนดให้ N = จำนวนประชากร

n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง = 5%

$$n = \frac{6,614}{1 + 6,614(0.05)^2}$$

n = 377.19 หรือ 377 คน

จากการคำนวณข้างต้น พบว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ได้ คือ 377 คน

เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ของผู้ประกอบการกิจการร้านอาหาร ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ลักษณะของกิจการ ทุนจดทะเบียน บริษัท ระยะเวลาที่ประกอบกิจการ และวิธีการจัดทำบัญชี โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นการกำหนดคำตอบให้เลือก และผู้ตอบแบบสอบถามเลือกเพียงคำตอบเดียว

ส่วนที่ 2 คำถามที่ใช้วัดระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการกิจการร้านอาหาร เกี่ยวกับภาษีที่เกี่ยวข้อง คือ ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยกำหนดแบบสอบถามเป็นการกำหนดคำตอบให้เลือก และผู้ตอบแบบสอบถามเลือกเพียงคำตอบเดียว โดยใช้มาตรวัดแบบเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อดังนี้

ตอบถูก ให้น้ำหนักคะแนนมีค่าเท่ากับ 1 ตอบผิด ให้น้ำหนักคะแนนมีค่าเท่ากับ 0 โดยเกณฑ์การแปลผลจะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวัดระดับความรู้ความเข้าใจจากนั้นนำค่าเฉลี่ยมาแปลผลตามเกณฑ์ข้อมูลในส่วนของความรู้ความเข้าใจที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม มีเกณฑ์การวัด ความรู้ให้คะแนน (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2550: 257-258) ดังนี้

ระดับคะแนน	ระดับความเข้าใจ
9.01 – 10.00	มีความเข้าใจสูงสุด
8.01 – 9.00	มีความเข้าใจสูงมาก
7.01 – 8.00	มีความเข้าใจสูง
6.01 – 7.00	มีความเข้าใจค่อนข้างสูง
5.01 – 6.00	มีความเข้าใจปานกลาง
4.01 – 5.00	มีความเข้าใจค่อนข้างน้อย
3.01 – 4.00	มีความเข้าใจน้อย
2.01 – 3.00	มีความเข้าใจน้อยมาก
0.00 – 2.00	มีความเข้าใจน้อยที่สุดหรือไม่มีความเข้าใจเลย

ส่วนที่ 3 คำถามในการประเมินระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร ของผู้ประกอบการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยกำหนดแบบสอบถามเป็นการประเมิน โดยใช้มาตราวัดแบบ SD-Scale (Semantic Differential Scale) เพื่อวัดระดับการให้คะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามจากไม่มีปัญหาเลยให้คะแนนเท่ากับ 10 ไปจนถึงมีปัญหามากที่สุดให้เท่ากับ 0 เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีจุดอ้างอิงเหมือนกันทุกคน ไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน และก่อให้เกิดความสอดคล้องภายในแต่ละข้อรายการ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2550: 257-258)

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการประเมินระดับปัญหาของผู้ประกอบการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นดังนี้

ระดับคะแนน	ระดับปัญหา
9.01-10.00	มีปัญหาต่ำที่สุดหรือไม่มีปัญหาเลย
8.01-9.00	มีปัญหาต่ำมาก
7.01-8.00	มีปัญหาต่ำ
6.01-7.00	มีปัญหาค่อนข้างต่ำ
5.01-6.00	มีปัญหาปานกลาง
4.01-5.00	มีปัญหาค่อนข้างสูง
3.01-4.00	มีปัญหาสูง
2.01-3.00	มีปัญหาสูงมากค่อนข้างสูง
0.00-2.00	มีปัญหาสูงที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะหรือข้อแนะนำอื่น ๆ

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบกิจการร้านอาหาร ในกรุงเทพมหานคร นั้นมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามออนไลน์ผ่านทาง Google Form ให้แก่กลุ่มตัวอย่าง 377 คน
2. ทำการสอบถามโดยใช้คำถามคัดกรองก่อนการให้ตอบแบบสอบถาม คือ ท่านประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานครหรือไม่ หากใช่จะทำการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างได้ตอบข้อมูลลงไปเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารเกี่ยวกับการภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) เพื่อใช้วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม และใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน (Partial Correlation) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ล้านบาท มีระยะเวลาในการประกอบกิจการ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี และมีวิธีการจัดทำบัญชีโดยว่าจ้างพนักงานบัญชี โดยผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร มีระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง มีระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้มูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับสูงที่สุด และมีปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากรอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ผลการทดสอบ สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะของ

กิจการของผู้ประกอบการแตกต่างกัน ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่แตกต่างกัน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ลักษณะของกิจการของผู้ประกอบการแตกต่างกัน ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกัน ผลการทดสอบ สมมติฐานที่ 2 ทุนจดทะเบียนของผู้ประกอบการแตกต่างกัน ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่แตกต่างกัน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบกิจการ ร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ผลการทดสอบ สมมติฐานที่ 3 ระยะเวลาในการ ประกอบกิจการของผู้ประกอบการแตกต่างกัน ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่แตกต่างกัน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน ผลการทดสอบ สมมติฐานที่ 4 วิธีการ จัดทำบัญชีของผู้ประกอบการแตกต่างกัน ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่แตกต่างกัน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน วิธีการจัดทำบัญชีของผู้ประกอบการ แตกต่างกัน ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม แตกต่างกัน ผลการ ทดสอบ สมมติฐานที่ 5 ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์ กับระดับ ปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร ของผู้ประกอบ กิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม มี ความสัมพันธ์กับระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่ กรมสรรพากร ของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานครเมื่อขจัดอิทธิพลตัวแปร ควบคุมหรือปัจจัยอื่นแล้ว มีความสัมพันธ์กันทางลบหรือทิศทางตรงข้าม (Inverse Correlation) ในระดับต่ำมาก ผลการทดสอบ สมมติฐานที่ 6 ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่มีความสัมพันธ์ กับระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่ กรมสรรพากร ของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม มีความสัมพันธ์กับระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และ การนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร ของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานครเมื่อขจัด อิทธิพลตัวแปรควบคุมหรือปัจจัยอื่นแล้ว มีความสัมพันธ์กันทางลบหรือทิศทางตรงข้าม (Inverse Correlation) ในระดับต่ำมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์และแนวทาง ดังนี้ 1. ทราบถึงปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ส่งผลต่อความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ของผู้ประกอบการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร คือกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่เป็นผู้ประกอบการไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ล้านบาท มีระยะเวลาในการประกอบกิจการ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี และมีวิธีการจัดทำบัญชีโดยว่าจ้างพนักงานบัญชี เป็นประโยชน์กับกรมสรรพากรในการให้ความรู้ความเข้าใจตรงต่อกลุ่มลูกค้าเป้าหมายตามลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ประกอบการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร

2. ทราบถึงระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม มีความสัมพันธ์ กับระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร ของผู้ประกอบการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร เป็นประโยชน์กับกรมสรรพากรในการนำเสนอโดยเน้นไปยังให้ความรู้และรับฟังข้อเสนอแนะในการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร

อภิปรายผล

การอภิปรายผลข้อค้นพบที่ได้ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาลักษณะปัจจัยประชากรศาสตร์ของผู้ประกอบการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ลักษณะของกิจการ ทุนจดทะเบียนของผู้ประกอบการ ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และวิธีการจัดทำบัญชี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 52 มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 83.80 มีระยะเวลาในการประกอบกิจการ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 76.10 และมีวิธีการจัดทำบัญชีโดยว่าจ้างพนักงานบัญชี คิดเป็นร้อยละ 48.80

การอภิปรายผลข้อค้นพบที่ได้ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.00 และมีความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้มูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.60

การอภิปรายผลข้อค้นพบที่ได้ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร ของผู้ประกอบการกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากรอยู่ในระดับค่อนข้างสูง คิดเป็นร้อยละ 40.60

การอภิปรายผลข้อค้นพบที่ได้ตามสมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะของกิจการของผู้ประกอบการแตกต่างกัน ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่แตกต่างกัน พบว่าค่า t-test ที่คำนวณได้จากทั้ง 2 กลุ่มลักษณะของกิจการ มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบที่กำหนดไว้คือ แอลฟา เท่ากับ 0.05 แสดงว่ามีระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่มของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีค่าแตกต่างกัน

การอภิปรายผลข้อค้นพบที่ได้ตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทุนจดทะเบียนของผู้ประกอบการแตกต่างกัน ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่แตกต่างกัน พบว่าค่า F-test มีค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบที่กำหนดไว้คือ แอลฟา เท่ากับ 0.05 แสดงว่าทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

การอภิปรายผลข้อค้นพบที่ได้ตามสมมติฐานข้อที่ 3 ระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการแตกต่างกัน ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่แตกต่างกัน พบว่าค่า F-test มีค่า Sig. เท่ากับ 0.105 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบที่กำหนดไว้คือ แอลฟา เท่ากับ 0.05 แสดงว่าทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผลข้อค้นพบที่ได้ตามสมมติฐานข้อที่ 4 วิธีการจัดทำบัญชีของผู้ประกอบการแตกต่างกัน ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่แตกต่างกัน พบว่าค่า F-test มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบที่กำหนดไว้คือ แอลฟา

เท่ากับ 0.05 แสดงว่าวิธีการจัดทำบัญชีแตกต่างกัน ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

การอภิปรายผลข้อค้นพบที่ได้ตามสมมติฐานข้อที่ 5 ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์ กับระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร ของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล กับระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร ของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร มีค่าเท่ากับ -0.273 มีระดับนัยสำคัญ 0.000 ซึ่งน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล มีความสัมพันธ์กับระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร ของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร

การอภิปรายผลข้อค้นพบที่ได้ตามสมมติฐานข้อที่ 6 ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่มีความสัมพันธ์ กับระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร ของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม กับระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร ของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร มีค่าเท่ากับ -0.358 มีระดับนัยสำคัญ 0.000 ซึ่งน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าระดับความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม มีความสัมพันธ์กับระดับปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี การจัดเก็บ และการนำส่งภาษีแก่กรมสรรพากร ของผู้ประกอบกิจการร้านอาหารในกรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. เรียกใช้เมื่อ 19 มีนาคม 2564 จาก <https://datawarehouse.dbd.go.th/area/overview/56101#>

กรมสรรพากร. (2563). ความรู้เรื่องภาษีเงินได้นิติบุคคล. เรียกใช้เมื่อ 15 เมษายน 2564 จาก <https://www.rd.go.th/62319.html>

กรมสรรพากร. (2563). ความรู้เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่ม. เรียกใช้เมื่อ 15 เมษายน 2564 จาก <https://www.rd.go.th/62357.html>

พิศมัย หมอยาดี. (2557). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล ในเขต กรุงเทพมหานคร วารสารราชชนกปริทัศน์, 11(25), 61-67

นิพันธ์ เห็นโชคชัยชนะ และวาสนา ดวงดารา. (2554). การบัญชีภาษีอากร = Tax accounting.

ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม. (2551). การวางแผนภาษีอากร. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศศิกานต์ จัตูปา. (2557). การบริหารจัดการเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากร. วารสารนักบริหาร, 40-50

วิภาดา สุขสวัสดิ์. (2563). การศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ของผู้เสียภาษีอากรที่มีผลต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 13 (เขตคลองเตย). วารสารปีที่ 4 ฉบับที่ 2